

Uvod

Tema moga seminarskog rada je roman „Tuđe gnijezdo“ Huseina Bašića, gdje ću se osvrnuti odnosno bazirati na roman kao na sliku egzistencijalne pustoši i praznine. U uvodnom dijelu rada reći ću nešto o razvojnom putu bošnjačkog romana uopće, a zatim ću navesti bilješku o piscu. Nakon ovoga slijedi detaljnija obrada teme, navođenje citata, te njihovo obrazloženje. Korištena literatura za izradu seminarskog rada je roman „Tuđe gnijezdo“ Husein Bašić, Duraković Enes, Bošnjačka književnost u književnoj kritici, knjiga IV, 1998., Kazaz Enver, Bošnjački roman XX vijeka, Zagreb – Sarajevo, 2004., Klain Boris, Povijest filozofije, Školska knjiga Zagreb, 1989.

Razvojni luk bošnjačkog romana mogao bi se u nešto široj vezi sažeti u stav da on počinje kao roman čistog žanra, ili neokrnjenih žanrovskih normi, da bi u periodu poslije Drugog svjetskog rata, kada se miješaju i međusobno uslovljavaju raznorodne poetičko-stilske linije naše književnosti, doživio transformaciju i potpunu dezintegraciju žanrovskih ograda, sažimajući u sebi ideju romana kao teksta, kao tkanja u kojemu se slažu raznovrsni narativni postupci i tipovi iskaza, pri čemu se poetici tradicionalno shvaćenog romana suprotstavila poetika knjige, kao što je to npr. slučaj u romanu Istorija bolesti Tvrtka Kulenovića. Ovaj luk, koji sažima u sebi dva velika perioda bošnjačkog romana, prvi koji se može odrediti periodom čistih žanrova i djelimično prekoračenih žanrovskih okvira, i drugi, koji podrazumijeva dezintegraciju romana, formiranje njegove dosta složene modelativne skale i promoviranje modernih oblikotvornih postupaka i narativnih tehnika, nije karakteristika samo bošnjačkog, već i razvoja romana u većini drugih mlađih južnoslavenskih književnosti. Te literature, kao i bošnjačka, krajem prošlog i početkom ovog vijeka prolaze fazu ubrzanog razvoja i miješanja različitih poetičkih modela, kako to definira Pol Van Tigem, a u vremenu između dva svjetska rata uspostavljaju relativno pravilnu shemu izmjena poetičkih sistema sustižući u tom pogledu tzv. razvijene zapadnoevropske literature. Uslovno govoreći, nepravilan razvoj bošnjačkog romana u prvom dijelu luka njegove geneze rezultat je, između ostalog, i činjenice da roman nije, kao što je to slučaj sa poezijom, dramom, pa i pričom i pripovijetkom, potpuno prihvatio tekuća poetička načela svog vremena. Iz ovoga valja izuzeti Humin poetski roman Grozdanin kikut, koji prati ekspresionistički poetički model, ali ga i iznevjerava, približavajući se optici i uzusima modernističkog, što u ovom slučaju znači impresionističko-simbolističkog shvatanja jezika i stila. Ostali romani bošnjačke književnosti do drugog svjetskog rata oglašuju se o vladajuće estetičke sisteme svog vremena. Pri tom treba imati na umu da u romanima Hasana Kikića Bukve i Ho-ruk socijalni poetički model jeste dominirajući, da on određuje sve nivoe romaneskne strukture i da baš zbog toga ti romani ostaju van glavnog toka našeg međuratnog romana. (Enver Kazaz)

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com